

Szczecin, dnia 05.10.2021 r.

**ZACHODNIOPOMORSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Magdalena Fedeńczak
firma przedsiębiorcy:
Przewóz Osób-Magdalena Fedeńczak
ul. 700-Lecia 17
72-200 Nowogard

WK.8361.272.2021

DECYZJA POK Nr 128/2021
nakładająca karę pieniężną

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2021 r., poz. 735 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej **nakłada na przedsiębiorcę Magdalenę Fedeńczak firma przedsiębiorcy: Przewóz Osób-Magdalena Fedeńczak karę pieniężną w wysokości 100,00 zł (słownie: sto złotych 00/100)** z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178) w związku z naruszeniem § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121 ze zm.), tj. z uwagi na brak podania cen za świadczone usługi przewozu osób wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług.

Uzasadnienie

W dniach 04 i 13 sierpnia 2021 r. na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), zgodnie z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli nr WK/U-250/2021 z dnia 03 sierpnia 2021 r., inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Magdaleny Fedeńczak firma przedsiębiorcy: Przewóz Osób-Magdalena Fedeńczak, zwanego dalej również „stroną”, prowadzącego działalność gospodarczą w busie przeznaczonym do przewozu osób marki Mercedes, nr rej. ZS093LH.

Ustalono, że przedmiotem działalności gospodarczej kontrolowanego przedsiębiorcy było świadczenie usług polegających na regularnym przewozie osób w krajowym transporcie drogowym.

W toku kontroli, zgodnie z zakresem przedmiotowym określonym w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli oraz w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli, dokonano oceny prawidłowości uwidocznienia cen usług pod kątem przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), zwanej dalej „ustawą”, oraz wymogów rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Na podstawie art.16 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) w zw. z art. 45 ust. 2 i 3 oraz art. 62 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162), celem sprawdzenia rzetelności usługi, w dniu 04 sierpnia 2021 r. inspektorzy Inspekcji Handlowej nie ujawniając charakteru służbowego, dokonali zakupu kontrolnego usługi polegającej na przewozie osób autobusem na trasie Szczecin (ul. Świętego Ducha) - Nowogard (ul. Rzeszowskiego). Za zrealizowany zakup usługi kierowca autobusu zażądał i pobrał należność za przewóz oraz wydał paragony fiskalne potwierdzające zakup usługi.

W wyniku kontroli stwierdzono, że w przedmiotowym autobusie, w którym świadczone usługi w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów uwidoczniono cennik świadczonych usług przewozu osób (trasa: Nowogard – Szczecin – Nowogard), natomiast jak ustalono w toku czynności kontrolnych na podstawie okazanego rozkładu jazdy oraz wyjaśnień strony, cennik ten był niepełny tj. brak było cen za świadczone przez kontrolowanego przedsiębiorcę usługi dotyczące przejazdów pomiędzy przystankami pośrednimi, tj. np. nie podano w cenniku cen na trasach:

- 1) Goleniów – Nowogard,
- 2) Glewice – Bodzęcin,
- 3) Glewice – Redostowo,
- 4) Glewice – Kikorze,
- 5) Glewice – Olchowo (Kościuszki skrzyżowanie),
- 6) Glewice – Olchowo,
- 7) Glewice – Nowogard,
- 8) Bodzęcin – Redostowo,
- 9) Bodzęcin – Kikorze,
- 10) Bodzęcin – Olchowo (Kościuszki skrzyżowanie),
- 11) Bodzęcin – Olchowo,
- 12) Bodzęcin – Nowogard,
- 13) Redostowo – Kikorze,
- 14) Kikorze – Olchowo (Kościuszki skrzyżowanie),
- 15) Kikorze – Olchowo,
- 16) Kikorze – Nowogard,
- 17) Olchowo skrzyżowanie Kościuszki – Nowogard,

oraz w relacjach powrotnych ww. tras.

W związku z powyższym stwierdzono w toku kontroli, że stan faktyczny polegający na braku podania cen za świadczone usługi przewozu osób w przypadku ww. 34 tras pośrednich, wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi stanowi naruszenie § 10 ust. 1 rozporządzenia, a tym samym stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy.

W dniu 16.08.2021 r. strona przesłała do tut. organu poprawiony cennik usług przewozu osób uzupełniony o ceny za świadczone przez kontrolowanego przedsiębiorcę usługi, dotyczące przejazdów pomiędzy przystankami pośrednimi.

Mając na względzie dokonane ustalenia oraz uwzględniając brzmienie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy, w świetle którego naruszenie obowiązków informacyjnych dotyczących cen, usług wymienionych w przepisie art. 4 tej ustawy daje podstawę do wszczęcia postępowania, pismem z dnia 06.09.2021 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178).

Jednocześnie w ww. piśmie organ poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona ze swojego uprawnienia nie skorzystała.

Niezależnie od powyższego organ w tym miejscu przeanalizował również możliwość zastosowania wobec strony instytucji, tzw. „prawa do popełnienia błędu” (w przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego) określonej w przepisach art. 21a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162) stwierdzając, że nie ma podstaw prawnych do jej zastosowania. Kontrolowany przedsiębiorca nie spełnił określonych przesłanek do zastosowania tej instytucji, tj. naruszył przepisy prawne związane z wykonywaną działalnością gospodarczą po upływie 12 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej po raz pierwszy (według wpisu w rejestrze Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej dalej „CEIDG” przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą od 01.10.2005 r., natomiast naruszenie przepisu art. 4 ust. 1 ustawy stwierdzono w toku postępowania kontrolnego przeprowadzonego w dniach 04-13 sierpnia 2021 r.). Ponadto jak wynika z CEIDG kontrolowany przedsiębiorca nie zawieszał ani nie kończył działalności gospodarczej od jej rozpoczęcia po raz pierwszy, tj. od 2005 roku.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, ceną jest wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy, usługą jest czynność świadczona odpłatnie, wymieniona w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej.

W świetle art. 4 ust. 1 ustawy w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W myśl art. 4 ust. 2 tej ustawy minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób uwidaczniania cen towarów i usług, w tym cen jednostkowych towarów (usług),
- 2) wykaz towarów, w przypadku których nie jest wymagane uwidocznienie ceny jednostkowej towarów (usług)

- mając na uwadze potrzebę zapewnienia dostępności informacji o cenie, a także uwzględniając przypadki, gdy uwidocznienie ceny jednostkowej towaru (usługi) nie byłoby przydatne ze względu na rodzaj lub przeznaczenie towaru (usługi).

Takim aktem wykonawczym do ustawy jest właśnie obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015r., poz. 2121), które w § 10 ust. 1 stanowi, że ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi, zamiast cen za usługę można podawać cenę jednostkową.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poddał powyższe ustalenia dokonane w toku kontroli ocenie pod kątem zastosowania wobec kontrolowanego przedsiębiorcy sankcji administracyjnej przewidzianej w art. 6 ustawy z tytułu stwierdzonego naruszenia przepisów o obowiązku uwidaczniania cen usług. W wyniku dokonanej oceny organ stwierdził, że opisane powyżej nieprawidłowości stwierdzono u kontrolowanego przedsiębiorcy po raz pierwszy w okresie ostatnich 12 miesięcy. Mając na uwadze powyższe Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, stwierdził, iż naruszenie przez stronę przepisów o obowiązku uwidaczniania cen usług podczas kontroli w autobusie

osobowym marki Mercedes nr rej. ZS093LH (objętej niniejszym postępowaniem) skutkuje zastosowaniem w niniejszym postępowaniu sankcji z art. 6 ust. 1 ustawy.

Ustawa w art. 6 ust. 1 stanowi, że jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Mając na względzie powyższe, w toku prowadzonego postępowania administracyjnego zmierzającego do nałożenia kary pieniężnej, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę, zgodnie z przepisem art. 6 ust. 3 ustawy, wszystkie przewidziane w nim kryteria wymiaru kary. Uwzględnił dodatkowo przesłanki określone w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L 1998 Nr 80 str. 27), w myśl którego nałożone kary pieniężne powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przedsiębiorcy stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając ceny usług przewozu osób na trasach pośrednich pomiędzy główną trasą: Szczecin-Nowogard-Szczecin naruszył bardzo poważnie obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy. Cena usługi jest bowiem podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości usługi wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z wartościami innych usług – podobnych, o odmiennych cechach co do standardu usługi, ilości, lokalizacji itp. Zatem brak uwidocznienia ceny usługi uniemożliwia konsumentom porównanie cen usług z cenami usług podobnych, oferowanych przez innych przedsiębiorców z tej samej branży przewozu osób na tych samych trasach, a przez to utrudnia konsumentom dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Konsumentom mając wiedzę o obowiązującym rozkładzie jazdy spodziewają się, iż przedsiębiorca dokonuje przewozu również między mniejszymi miejscowościami i na krótkich odcinkach na trasie głównego przejazdu i w związku z tym mają prawo do niebudzącej wątpliwości informacji o cenach takich przewozów.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę, że przedsiębiorca był wcześniej objęty kontrolą organu w zakresie przestrzegania przepisów ustawy i w stosunku do przedsiębiorcy wydano decyzję nakładającą karę pieniężną w sprawie o sygn. WPN.8361.165.2019 (decyzja z dnia 29.11.2019 r.). Organ uwzględnił również okoliczność, że strona prowadzi działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług przez stosunkowo długi okres czasu, tj. od 1 października 2005 r., a więc, winna ona wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności i stosować je w wykonywaniu tej działalności, tym bardziej, że naruszone przez przedsiębiorcę obowiązki w zakresie uwidaczniania cen usług, istotne są z punktu widzenia interesów i praw konsumentów.

Niezależnie od powyższego organ uwzględnił również fakt usunięcia przez przedsiębiorcę stwierdzonych nieprawidłowości poprzez uzupełnienie obowiązującego cennika o ceny usług przewozu osób na trasach pośrednich.

Biorąc pod uwagę trzeci czynnik wpływający na wymiar kary pieniężnej, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na podstawie przedłożonej przez stronę informacji stwierdził, że w świetle ustawy z dnia

6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162), strona należy do kategorii mikroprzedsiębiorców, w związku z czym wzięto pod uwagę okoliczność, że jej udział w obrocie rynkowym jest jednym z najmniejszych spośród wszystkich innych kategorii przedsiębiorców, o których mowa w ww. ustawie.

Mając na uwadze ustalenia kontroli i dokonaną ocenę wyżej opisanych kryteriów, a także uwzględniając fakt, że górna granica wymiaru kary w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi 20.000 zł, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że w sprawie uzasadnione jest nałożenie na przedsiębiorcę na podstawie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług kary pieniężnej w wysokości 100,00 zł (słownie: sto złotych 00/100), co stanowi 0,5% maksymalnego wymiaru kary (20 000 zł).

Wskazać w tym miejscu należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku uwidocznienia informacji w zakresie m.in. cen usług, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen usług nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Organ nie ma możliwości, na gruncie przepisów ustawy, odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, choćby naruszenie obowiązku miało charakter jednostkowy, a stwierdzone uchybienie zostało niezwłocznie usunięte.

Możliwość odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej reguluje ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.), dalej „k.p.a.”, która uzależnia jednakże zastosowanie instytucji odstąpienia od spełnienia określonych przesłanek.

Zgodnie z art. 189f § 1 k.p.a., organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z kolei w świetle § 2 tego przepisu w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W takich przypadkach organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia (§ 3).

W niniejszej sprawie na podstawie zebranego materiału dowodowego organ stwierdził, iż nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Wprawdzie

strona zaprzestała naruszenia prawa i usunęła stwierdzone nieprawidłowości, to mając na uwadze ich charakter organ uznał, że waga naruszenia prawa jest w tym przypadku istotna, co znalazło odzwierciedlenie w ocenie kryterium stopnia naruszenia obowiązków. Całkowity brak uwidocznienia cen usług przewozu osób między przystankami pośrednimi zdaniem organu przekłada się w sposób bezpośredni na naruszenie interesów konsumentów w zakresie podstawowego ich prawa, tj. prawa do informacji. Samo natomiast usunięcie naruszenia prawa w opinii organu nie pozwoli na spełnienie celów administracyjnej kary pieniężnej nakładanej na podstawie ustawy, która ma nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną, mającą zapewnić wysoki poziom ochrony praw konsumentów w przyszłości. Jednocześnie organ uwzględnił również drugą przesłankę warunkującą odstąpienie od nałożenia kary, tj. uprzednie prawomocne ukaranie za to samo zachowanie przez inny organ administracji publicznej i spełnienie przez to celów kary administracyjnej uznając na podstawie posiadanej wiedzy, że na stronę nie była wcześniej nakładana administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny organ.

Z powyższych względów organ nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie przepisów k.p.a.

Przy ustalaniu wysokości kary uwzględniono wymagania art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L 1998 Nr 80 str. 27), w myśl którego nałożone kary pieniężne powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Zważywszy na stwierdzone naruszenie, nałożona kwota kary spełnia te wymagania.

W myśl art. 104 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej, natomiast § 2 tego artykułu stanowi, że decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

W związku z powyższym Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Pouczenia:

1. Informacja o sposobie uiszczenia kary pieniężnej:

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o cenach karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca powinien wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie, ul. Jana Matejki 6B, 71-615 Szczecin, nr **02101015990028572231000000** Bank: **NBP Oddział Okręgowy w Szczecinie** w terminie **7 dni** od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 540 ze zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.

W przypadku wniesienia odwołania od niniejszej decyzji nie należy uiszczać kary pieniężnej do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez organ odwoławczy.

2. Pouczenie o sposobie i trybie wniesienia odwołania:

Na podstawie art. 127 § 1 i 2 k.p.a. stronie przysługuje prawo do wniesienia odwołania od niniejszej decyzji, które zgodnie z art. 129 § 1 i 2 k.p.a. wnosi się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa

za pośrednictwem Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Jana Matejki 6B, 71-615 Szczecin, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Pouczenie o możliwości zrzeczenia się prawa do odwołania i jego skutkach:

Na podstawie art. 127a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę postępowania, **decyzja staje się ostateczna** (tzn. nie służy od niej odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) i **prawomocna** (tzn. nie może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego). Złożenie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania nie podlega wycofaniu.

Na oryginale właściwy podpis

.....
(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska
służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji)

Otrzymują:

1. Adresat: Magdalena Fedeńczak firma przedsiębiorcy: Przewóz Osób-Magdalena Fedeńczak, ul. 700-Lecia 17, 72-200 Nowogard,
2. aa.